

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Гзз1 1/2023
Гзп 2/2023
21.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Андоровић из ..., против тужене Републике Србије, Општинског суда у Крагујевцу, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво из Београда, ради утврђења и враћања на рад, одлучујући о захтеву тужиље за заштиту законитости и о захтеву тужиље за преиспитивање правноснажне одлуке изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2534/10 од 03.12.2010. године, у седници одржаној 21.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев тужиље за заштиту законитости поднет против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2534/10 од 03.12.2010. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев тужиље за преиспитивање правноснажне одлуке изјављен против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2534/10 од 03.12.2010. године.

Образложење

Пресудом Првог општинског суда у Београду П1 611/2008 од 05.02.2009. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тржила да се поништи решење председника Општинског суда у Крагујевцу Су ../2003 – .. од 10.07.2003. године, којим је утврђено да тужиљи 10.07.2003. године престају права по основу рада, да се утврди да тужиљи није престао радни однос и да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад и распореди на послове и радне задатке радног места које одговара њеном степену стручне спреме, стеченом знању и способностима, као и да јој накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова поступка плати 20.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2534/10 од 03.12.2010. године, одбијена је жалба тужиље као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је лично поднела захтев за заштиту законитости и захтев за преиспитивање правноснажне одлуке.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости на основу члана 421. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), Врховни суд је утврдио да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Чланом 417. ЗПП прописано је да јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. овог закона. Чланом 361. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да битна повреда одредаба парничног поступка увек постоје ако је противно одредбама овог закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3.). Чланом 3. став 3. ЗПП, прописано је да суд неће дозволити располагања странака која су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала. Чланом 418. ЗПП прописано је да уколико јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости у роковима предвиђеним законом, странка која је поднела предлог, овлашћена је да у року од 30 дана од дана пријема обавештења да јавни тужилац неће изјавити захтев за заштиту законитости сама изјави овај правни лек.

Ценећи разлоге истакнуте у захтеву за заштиту законитости, Врховни суд је утврди да се овај ванредни правни лек изјављује због погрешне примене материјалног права, па како захтев за заштиту законитости није изјављен из разлога који су прописани чланом 417. ЗПП, то следи да овај захтев тужиле није дозвољен.

Са наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 421. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености поднетог захтева за преиспитивање правноснажне пресуде применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде недозвољен.

Захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, као правни лек, прописан је Законом о парничном поступку који је објављен у Службеном гласнику Републике Србије број 72/11, а који је ступио на снагу 01.02.2012. године. Чланом 506. став 1. овог закона прописано је да поступци започети пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), а ставом 2. истог да ако је у поступцима из става 1. овог члана после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинута и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона.

Сагласно наведеном, одебле Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), примењују се само на поступке у којима је тужба поднета после 01.02.2012. године, као и на поступке у којима је после овог датума укинута првостепена пресуда, односно решење којим је окончан првостепени поступак и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

3

Тужба у овој парници поднета је 25.12.2003. године, а поступак је правноснажно окончан пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2534/10 од 03.12.2010. године.

Тужиља против напред наведене одлуке којом је правноснажно одлучено о њеном захтеву, није могла да изјави захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, јер Законом о парничном поступку по којем је спроведен поступак, овај правни лек није био прописан.

На основу члана 422. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни суд одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић